

پیام پلنوم پانزدهم کمیته مرکزی حزب توده ایران به همه نیروها ، احزاب و سازمان های دموکراتیک جهان برای دفاع از زندانیان سیاسی

رژیم استبدادی ایران که سالهاست بر مردم کشور ما تحمیل شده و با ایجاد محیط ترور و اختناق هرگونه آزادی را از مردم ایران سلب و حقوق انسانی آنها را پایمال کرده ، اخیرا در سرکوب نیروهای مخالف و ایراد فشارهای وحشیانه به زندانیان سیاسی وارد مرحله نوینی شده است .

به جرات می توان گفت که شیوه های اساسی رژیم دیکتاتوری ایران برای سرکوب و خفه کردن هرگونه صدای اعتراض علیه بیدادگری های آن همانند پست ترین شیوه های فاشیستی رژیم هیتلری در آلمان ، وان تیو در ویتنام جنوبی و پینوشه در شیلی شده است :

ر بودن و سر به نیست کردن انسان‌ها، محکوم کردن بی‌گناهان در محاکم در بسته نظامی بدون مراعات کمترین اصول قضایی به اعدام، زندانی کردن، شکنجه دادن، هتک احترام خانواده‌های زندانیان در مقابل چشم آن‌ها، شکنجه فرزندان در حضور پدران و مادران نمونه‌هایی از این گونه شیوه‌های فاشیستی است که رژیم ایران به دست سازمانی جنایتکار به نام "ساواک" علیه همه کسانی که به این بی‌عدالتی‌ها به نحوی از انحاء اعتراض کنند، به کار می‌برد.

هم اکنون ده‌ها هزار نفر از قشرهای گوناگون اجتماعی از زن و مرد با طرز تفکرهای مختلف به اتهام عدالت خواهی و دفاع از حقوق انسانی و مدنی خود، در بی‌قولی‌های زندان‌ها زیر شکنجه‌های هراس‌انگیز و هولناک با خطر مرگ و نابودی روبرو هستند. تنها مخالفان سیاسی رژیم آماج خون‌ریزی‌ها و وحشیگری‌های او نیستند، بلکه همه کسانی که به دفاع از منافع صنفی و اقتصادی خود برخیزند، نیز بی‌رحمانه سرکوب می‌شوند.

در سال‌های اخیر ما شاهد اقدامات ددمنشانه رژیم علیه کارگران و زحمتکشانی هستیم که به علت گرانی روزافزون زندگی و پایین بودن سطح دستمزدها و عدم اجرای قانون‌های دولتی کار و بیمه‌های اجتماعی مطالبات محقانه خود را طرح کرده و ناچار به اعتصاب شده‌اند. در تمام این موارد ما موران ساواک، ژاندارم و پلیس اعتصاب کنندگان را به خاک و خون کشیده، عده زیادی از کارگران و فعالین آن‌ها را دستگیر و زندانی و صدای آن‌ها را در گلو خفه کرده‌اند.

بیش از نود درصد از زندانیان سیاسی یا هیچ‌گونه محکومیت دادگاهی ندارند و یا اگر هم محکومیت داشته‌اند، دوران آن پایان یافته، ولی به دستور مستقیم شاه - دیکتاتور فاشیست ایران هم چنان زندانی هستند، به فرمان شاه یا باید برخلاف وجدان و شرافت خود آن‌چه را "ساواک" بدان‌ها دیکته می‌کند در رادیو، تلویزیون و مصاحبه‌هایی که تشکیل می‌دهند، بازگو کنند و یا این‌که در زندان‌ها بمانند تا مرگ از شکنجه و عذاب، جنازه آن‌ها را از این سیاه‌چال‌ها آزاد کند. در این باره گویاترین دلیل، اظهارات متعدد شاه در مصاحبه‌هایش با خبرنگار جراید خارجی و در سخنرانی‌های رادیویی او برای مردم ایران است.

او تصمیم خویش را به نابود کردن همه اعتراض‌کنندگان به رژیم به روشنی بیان کرده است و بر اساس چنین تصمیمی است که دادستان کل ارتش ایران بی‌پرده درباره هزاران هزار زندانی اعلام نموده که:

"آن دسته از زندانیانی که جوان هستند و قدرتی دارند باید آن قدر در زندان بمانند تا پیر و علیل و فرسوده شوند و سپس از زندان خارج گردند. دسته دیگری که نسبتاً سالخورده هستند آن قدر بمانند تا جنازه آنان از زندان خارج شود."

بسیارند میهن پرستانی که ده‌ها سال است در زندان‌ها گرفتار عذاب و شکنجه هستند و همان‌طور که دادستان ارتش می‌گوید از لحاظ جسمی پیر و علیل شده‌اند. برای نمونه اسامی رفقای چون علی خاوری عضو کمیته مرکزی حزب توده ایران، صفر قهرمانی، عباس حجری، تقی کی‌منش، محمدعلی عمویی، رضا شلتوکی را ذکر می‌کنیم. سالیان دراز است که این مردان یا ایمان گرفتار انواع آزارها هستند، از زندانی به زندان دیگر منتقل می‌شوند و دیگر جوانی و تندرستی خود را از دست داده‌اند. دونفر دیگر از اعضای حزب توده ایران رفقا صابر محمدزاده و آصف‌رزم دیده به ترتیب ۲ تا ۳ سال از پایان محکومیتشان می‌گذرد و هنوز آزاد نشده‌اند. این

بیدادگری‌ها تنها نسبت به اعضای حزب توده ایران نیست، بلکه درباره همه زندانیان میهن پرست و دادخواه اعمال می شود. نمونه آن زرقانی، جعفری، گودرزی، شریفی، فریدون پاکزاد و مرتضایی فر هستند که دوران محکومیتشان مدت هاست سپری شده و باز هم چون دیگران زندانی هستند.

اکنون دیگر رژیم ایران به این اندازه از ستم‌گری هم بسنده نکرده و از این مرز هم فراتر رفته است. به دستور شاه بر پایه اندرز کارشناسان آدمکش آمریکایی در ویتنام جنوبی که در ساواک به خدمت شاه کمر بسته‌اند، جنایتکاری را به اوج خود رسانده و به نابودی گروهی زندانیان سیاسی آغاز کرده است. جریان از این قرار است که طبق نظر شاه این زندانیان را به گروه‌هایی بخش کرده‌اند و برحسب درجه اهمیت از نظر رژیم، با وسایل گوناگون و به عناوین ساختگی دزدانه در جاهای ویژه‌ای که به آدم‌کشی اختصاص داده‌اند یکی پس از دیگری نابود می‌کنند و حتی جنازه آنان را به خانواده‌هایی که از یام تا شام جلو در زندان‌ها در انتظار گرفتن خبری از بستگان زندانی خود هستند، نمی‌دهند. ما در این‌جا نام یک گروه ننگری از این زندانیان را که در اسفند ماه اخیر (مارس ۱۹۷۵) زیر عنوان مسخره "قصد فرار" با گلوله‌آزپای درآورده‌اند ذکر می‌کنیم: بیژن جزئی، مشعوف کلانتری، عباس سورگی، حسن ظریفی، عزیز سردمی، مصطفی جوان خوشدل، احمد جلیل افشار، محمد چوپان زاده و کاظم ذوالانوار.

هدف این توطئه جدید از یک سو نابود کردن مخالفان رژیم و از سوی دیگر کم کردن شماره زندانیان سیاسی و بازکردن جا برای قربانیان تازه‌ای است که از کارخانه‌ها، از دانشگاه‌ها، از مراکز مذهبی و از کوچه‌ها و خیابان‌ها مانند سیل به این زندان‌ها، زخمی و نیمه‌جان روانه می‌شوند.

فقط در یک ماه و نیم اخیر دانشگاه‌های ایران و مدارس دینی شهر مذهبی قم و چند شهر دیگر شاهد صحنه‌های خونینی از این گونه جنایتکاری‌ها بوده‌اند. در حوادثی که در این شهرها رخ داد، ده‌ها نفر کشته و صدها نفر زخمی و سپس زندانی شده‌اند. این‌ها نمونه‌هایی از اعمال رژیم ترور و اختناق در ایران است.

تاکنون چندبار نمایندگان از طرف سازمان‌های بین‌المللی مانند حقوق‌دانان دموکرات، سازمان بین‌المللی عفو، کمیسیون حقوق بشر و شخصیت‌های برجسته قضایی برای دیدن اوضاع از نزدیک به ایران آمده‌اند که با وجود انواع مشکلاتی که حکومت ایران برای پوشاندن واقعیت در جلو آن‌ها فراهم آورده، در گزارش‌های خود وجود ترور و اختناق و شکنجه‌ویی عدالتی‌ها را تایید و گزارش‌های خود را در نشریات گوناگون جهان منتشر کرده‌اند.

پلنوم کمیته مرکزی حزب توده ایران با افشای این همه جنایات و فجایع هول‌انگیز و اعلام خطر مرگ برای هزاران نفر از فرزندان بی‌گناه میهن ما که گناهی جز علاقه به آزادی و عدالت و استقلال ملی ندارند از تمام نیروهای مترقی جهان، از سازمان‌های دموکراتیک بین‌المللی، از کلیه احزاب مترقی، از سازمان بین‌المللی عفو وابسته به سازمان ملل متحد، از کمیسیون حقوق بشر وابسته به این سازمان، از آقای والدهایم دبیرکل سازمان ملل متحد، از شخصیت‌های علمی، ادبی و فرهنگی جهان و از همه می‌طلبید که به یاری زندانیان سیاسی ایران برخیزند، برای نجات جان آن‌ها از هرقادامی که می‌توانند خودداری نورزند و به مردم ایران در دفاع از حقوق انسانی خود یاری رسانند.

کمیته مرکزی حزب توده ایران از میهن پرستان کشور رنجکش خودمان و از کلیه

نیروهای ضد رژیم. دیکتاتوری، قطع نظر از اختلاف نظریات سیاسی آنها خواستار است که در صف واحدی علیه این همه ستم و بیدادگری و برای نجات جان خواهران و برادران هم میهن خود از هر گروه و دسته‌ای که هستند، مبارزه کنند.

پلنوم پانزدهم کمیته مرکزی حزب توده ایران

پیام پانزدهمین پلنوم کمیته مرکزی حزب توده ایران خطاب به زندانیان سیاسی ایران

رفقای عزیز! دوستان مبارز!

پانزدهمین پلنوم کمیته مرکزی حزب توده ایران از صمیم قلب به شما درود می‌فرستد. اسارت شما فرزندان راستین خلق در زندان‌های شاه، تجسم اراده مردم آزاده ایران است که نمی‌خواهند در اسارت بمانند. بانگ رسای شما مدت‌هاست که دیوارهای زندان‌ها را شکافته، از مرزهای ایران گذشته و در سراسر جهان طنین افکنده است: رژیم که دوستاقبان و شکنجه‌گر ده‌ها هزار زندانی سیاسی ترقی‌خواه است حق حیات ندارد.

رفقای عزیز! دوستان مبارز!

پانزدهمین پلنوم کمیته مرکزی حزب توده ایران که با سکوت به یاد شهیدان و هم‌زمان از دست‌رفته و با درود به زندانیان سیاسی کار خود را آغاز کرد برای بررسی و اتخاذ تصمیم پیرامون یک رشته از مهم‌ترین مسائل ایران گرد آمد. ما در این پلنوم طرح جدید برنامه حزب توده ایران را تصویب کردیم. این برنامه پس از تحلیل عمیق و علمی جامعه ایران، ضرورت سرنگونی رژیم سلطنت، استقرار جمهوری ملی و دموکراتیک در کشور ما و انجام تحول بنیادی در جامعه ایران و سمت‌گیری سوسیالیستی تکامل آن را پیش‌بینی می‌کند. ما در این پلنوم هم‌چنین اوضاع جهان و ایران در لحظه حاضر و سرنگونی رژیم استبدادی محمدرضاشاهی را به‌عنوان نخستین گام در راه انجام هرگونه تحول مرفقی بررسی نمودیم و به این نتیجه رسیدیم که سرنگونی این رژیم جابر ضرورتی است که با تغییر مستمر و بنیادی تناسب نیروها در سطح جهانی به سود صلح و سوسیالیسم و با گسترش هرچه بیشتر مبارزات مردم ایران به‌امکان واقعی بدل می‌شود. امر حق شما با خود شما اسیر نشده است. سنکر نبرد با فرارسیدن نیروهای تازه‌نفس پرمی‌شود. سازمان‌های انقلابی رشد می‌کنند، گروه‌های مبارز یکی پس از دیگری پدید می‌آیند. شیوه‌های درست و پرثمر انقلابی بیش از پیش جا می‌افتد، جنبش انقلابی ایران دوران فروکش را پشت سر می‌گذارد تا به سوی اعتلای نوینی پیش رود.

اگر اتحاد عمل نیروهای ضد رژیم و قبل از همه اتحاد عمل نیروهای انقلابی ایران تأمین شود، جنبش انقلابی با سرعت بیشتری رشد می‌کند و شرایط مناسبی فراهم می‌آید تا انقلاب ایران پس از سرنگونی رژیم در نیمه راه نماند و با گام‌های مطمئن‌تری به سوی پیروزی‌های هرچه قاطع‌تر پیش رود.

پانزدهمین پلنوم کمیته مرکزی حزب توده ایران این وظیفه را در برابر همه ارگان‌های مسئول حزب و همه اعضای حزب قرار داد که با تمام قوای خویش برای تأمین چنین اتحاد عملی بکوشند و متناسب با شرایط و امکانات واقعی و با توجه به

ماهیت طبقاتی هر یک از نیروها و سازمان‌های گوناگون انقلابی، این اتحاد را به درجات گوناگونی از وحدت و یگانگی ارتقاء دهند. ما می‌خواهیم سازمان‌های حزب توده ایران گسترش یابد و تحکیم شود؛ همه مارکسیست - لنینیست‌های اصیل و واقعی به تفاهم متقابل و یگانگی سازمانی دست یابند؛ همه نیروهای مترقی جامعه ایران در زیر برنامه مشترکی متحد شوند و همه نیروهایی که برای برداشتن حتی یک گام مثبت آمادگی دارند، برای سرنگونی رژیم بسیج گردند.

رفقای عزیز! دوستان مبارز!

ما می‌دانیم که شما در پشت دیوارهای زندان ضرورت اتحاد عمل نیروهای مترقی ضد رژیم را با پوست و گوشت خود احساس می‌کنید، چنین اتحادی را در صفوف خویش در داخل زندان به وجود می‌آورید و برای گسترش آن در خارج زندان می‌کوشید. شهدای قهرمانی نظیر حکمت‌جو، گل‌سرخ، دانشیان، تیزابی، گروه جزئی - سرمدی و ده‌ها نفر دیگر از زندانیان شهید که با استواری انقلابی و پاک‌ی بلورین خویش حماسه آفریدند، در راه اتحاد نیروهای انقلابی به قصد سرنگون کردن رژیم و ادامه هرچه قاطع‌تر انقلاب ایران می‌رزمیدند و هم‌اکنون نیز آگاه‌ترین و روشن‌بین‌ترین زندانیان سیاسی در همین راه می‌رزمند.

حزب توده ایران تا آن‌جا که در نیروی اوست، برای تامین تفاهم متقابل میان نیروهای انقلابی و برای از میان برداشتن موانعی که بر سر راه اتحاد عمل این نیروها وجود دارد کوشیده و خواهد کوشید.

رفقای عزیز! خواهران و برادران زندانی!

رژیم سیاه‌حاکم بر کشور ما تعداد زندانیان سیاسی را منتشر نمی‌سازد، زندانیان سیاسی و حتی زندان‌های سیاسی را از چشم مردم پنهان می‌دارد، می‌کوشد تا رابطه زندان را با جهان خارج قطع کند و دست خود را در انجام هر جنایتی علیه زندانیان سیاسی باز بگذارد. اما پیوند شما با مردم ایران و با همه مردم آزاده جهان‌نا-گسستنی است. خبرهای زندان گاه به‌بهای جان مبارزین به‌خارج از زندان می‌رسد و با کمک همه عناصر مترقی در سراسر جهان انتشار می‌یابد. اینک افکار عمومی مردم مترقی جهان از وضع زندان‌های سیاسی ایران و از فشارهای تحمل‌ناپذیری که به شما وارد می‌شود باخبر است. بسیاری از مردم جهان می‌دانند که در زندان‌های ایران زنان باردار در کنار دوشیزگان نارس، پیران در کنار جوانان، روشنفکران در صف کارگران به‌طرز حیوانی و وحشیانه‌ای شکنجه می‌شوند و زجر می‌بینند و علی‌رغم همه این زجرها قهرمانانه می‌رزمند. پایداری شما خواهران و برادران پیکار جواله‌ها بخش همه مبارزین ایران و باعث سربلندی خلق‌های ماست. نفرت همه انسان‌های شریف جهان متوجه این رژیم و محبت بی‌پایان آنان متوجه شماست. کارزار جهانی برای دفاع از شما، برای قطع هرگونه شکنجه و تامین رفتار قانونی و انسانی با شما و برای آزادی همه زندانیان سیاسی ایران گسترش می‌یابد.

حزب توده ایران، حزب طبقه کارگر و پیش‌گام شهیدان و زجردیدگان زندان‌های شاه، همواره در این کارزار جهانی فعالانه شرکت داشته و برای سازمان دادن هرچه وسیع‌تر آن با تمام قوا کوشیده است. پانزدهمین پلنوم کمیته مرکزی حزب توده ایران به همه ارگان‌های مسئول حزبی ما موریت داد تا یک‌ار دیگر همه امکانات را بررسی کنند و کارزار دفاع از زندانیان سیاسی را باز هم بیشتر گسترش دهند.

رفقای عزیز! دوستان مبارز!
 ما اطمینان داریم که جوانی شما در پشت دیوارهای زندان نخواهد پوسید و
 برخلاف میل رژیم سفله‌پرور ایران که دشمن فضیلت‌های انسانی است، اندیشه‌خلاق،
 انرژی جوشان و عزم راسخ شما برای خدمت به خلق، تا ابد محبوس نخواهد ماند.
 شما عزیزان خلق‌های ایرانید! خانواده‌های زجر دیده و چشم به‌راه شما زیر سایه
 محبت و حمایت همه‌خلقند، مردمی که امروز قلب و احساس انسانی خود را به پای شما
 ریخته‌اند، درهای زندان‌ها را خواهند گشود و شما را در آغوش خویش خواهند فشرده
 تا جای شایسته خویش را در ساختمان ایران آزاد و آباد بگیرید.
 درود آتشین به زندانیان سیاسی ایران!
 برقرار باد وحدت و پیکارجوی همه نیروهای انقلابی ایران!
 سرنگون باد رژیم سیاه استبدادی شاه!

قطعه‌نامه‌های

مصوب پلنوم پانزدهم کمیته مرکزی حزب توده ایران
درباره تشکیل کنفرانس احزاب کمونیستی و کارگری

پانزدهمین پلنوم کمیته مرکزی حزب توده ایران سندی را که هیئت اجراییه
 درباره تحولات اوضاع بین‌المللی و لزوم تشکیل کنفرانس احزاب کمونیستی و کارگری
 در تاریخ ۴ فروردین ماه ۱۳۵۳ تنظیم نموده و انتشار داده است مورد تأیید کامل
 قرار می‌دهد.
 پلنوم، هیئت اجراییه آینده را مامور می‌کند که در پیوند با دیگر احزاب
 کمونیستی و کارگری در راه تدارک و تشکیل این کنفرانس کوشش‌های لازم را مبدول
 دارد.

درباره ویتنام

پیروزی تاریخی خلق قهرمان ویتنام در آزاد کردن ویتنام جنوبی از تسلط
 امپریالیست‌های آمریکایی و حکومت دست‌نشانده تپو، از جانب مردم ایران و همه
 نیروهای ضد امپریالیستی، دموکراتیک و ترقی‌خواه ایران و در پیشاپیش آن‌ها حزب
 توده ایران، حزب طبقه کارگر ایران، به عنوان پیروزی نیروهای صلح، دموکراسی
 و سوسیالیسم در سراسر جهان تلقی گردید.

پانزدهمین پلنوم کمیته مرکزی حزب توده ایران این پیروزی تاریخی را به
 حزب برادر زحمتکش ویتنام و دولت جمهوری دموکراتیک ویتنام، به جنبه
 آزادی‌بخش ملی و دولت موقت انقلابی جمهوری ویتنام جنوبی صمیمانه تادباش
 می‌گوید و موفقیت روزافزون خلق قهرمان ویتنام را در ساختمان ویتنام واحد و نوین
 آرزومند است.

درباره کامبوج

هم زمان با پیروزی تاریخی خلق قهرمان ویتنام، خلق کامبوج نیز امپریالیست‌های آمریکا و حکومت دست‌نشانده لئون تول را به دریا ریخت و سرنوشت خویش را به دست گرفت.

پانزدهمین پلنوم کمیته مرکزی حزب توده ایران این پیروزی را به خلق کامبوج صمیمانه شادباش می‌گوید و موفقیت روزافزون خلق کامبوج را در ایجاد کامبوج مستقل، و شکوفان آرزومند است.

درباره عمان

خلق عمان که در راه آزادی خود دلیرانه برضد امپریالیست‌های انگلیسی و حکومت دست‌نشانده سلطان قابوس و ارتش تجاوزکار شاه ایران می‌جنگد، از هم بستگی عمیق و پشتیبانی کامل مردم ایران و همه نیروهای ضدامپریالیستی، دموکراتیک و ترقی‌خواه ایران و در پیشاپیش آن‌ها حزب توده ایران، حزب طبقه کارگر ایران، برخوردار است.

پانزدهمین پلنوم کمیته مرکزی حزب توده ایران تجاوز رژیم شاه را به عمان به شدت محکوم می‌کند و خروج فوری همه نیروهای خارجی را از عمان خواستار است. حزب توده ایران از هرگونه کمک مادی و معنوی به جنیش آزادی‌بخش خلق عمان در مبارزه برای آزادی عمان دریغ نخواهد کرد.

درباره اعراب

پیوند دوستی و برادری بین خلق‌های ایران و عرب و مبارزه مشترک آن‌ها برضد امپریالیسم و صهیونیسم انگیزه‌ای بوده است که حزب توده ایران، حزب طبقه کارگر ایران، در پیشاپیش مردم ایران و همه نیروهای ضدامپریالیستی، دموکراتیک و ترقی‌خواه ایران، از همان آغاز از بیکار عادلانه خلق عرب فلسطین برضد امپریالیسم و صهیونیسم و به خاطر احراز حقوق ملی پشتیبانی کند، تجاوز اسرائیل را به کشورهای عربی قاطعانه محکوم نماید و خروج فوری، قطعی و بدون قید و شرط نیروهای تجاوزکار اسرائیل را از سرزمین‌های اشغالی عرب خواستار شود.

پانزدهمین پلنوم کمیته مرکزی حزب توده ایران بار دیگر هم بستگی عمیق حزب ما را با خلق‌های عرب در مبارزه آن‌ها برضد امپریالیسم و صهیونیسم، برای خروج نیروهای تجاوزکار اسرائیل از سرزمین‌های اشغالی عرب و تامین حقوق ملی خلق عرب فلسطین ابراز می‌دارد.

درباره پرتغال

سقوط رژیم فاشیستی در پرتغال که در اثر مبارزه متحد جنبش خلق و نیروهای

مسلح روی داد ، نه تنها برای مردم پرتقال پیروزی بزرگی به شمار می رود ، بلکه ضربه ، نیرومندی است بر بنیان فاشیسم در اروپا و رژیم های اختناق و ترور پلیسی در سراسر جهان ، از جمله بر رژیم دیکتاتوری شاه در ایران .
در این هنگام که ارتجاع داخلی در پرتقال ، از فاشیست ها و سوسیالیست ها گرفته تا مائوئیست ها و آنارشئیست ها ، به کمک امپریالیسم و ارتجاع بین المللی ، با تجهیز تمام نیروی اهریمنی خود می کوشند از سیر انقلاب پرتقال به سوی سوسیالیسم جلو گیرند ، پانزدهمین پلنوم کمیته* مرکزی حزب توده* ایران ، به عنوان بیانگر احساسات هم بستگی مردم ایران و همه* نیروهای ضدامپریالیستی ، دموکراتیک و ترقی خواه ایران با خلق پرتقال ، دسایس و توطئه های ارتجاع داخلی و بین المللی را بر ضد انقلاب پرتقال به شدت محکوم می کند و پشتیبانی کامل خود را از خلق پرتقال و نیروهای مسلح انقلابی و حزب کمونیست قهرمان پرتقال در مبارزه آن ها برای حفظ دست آوردهای انقلاب ، سرکوب نیروهای ضدانقلابی و هموار کردن راه برای نیل به سوسیالیسم اعلام می دارد .

درباره شیلی

مردم ایران و همه* نیروهای ضدامپریالیستی ، دموکراتیک و ترقی خواه ایران که خود یا ترور پلیسی یک رژیم نوع فاشیستی روبرو هستند ، با خلق شیلی که زیر تسلط رژیم نظامیان فاشیست شیلی به سر می برد ، هم دردی و هم بستگی عمیق دارند . پانزدهمین پلنوم کمیته* مرکزی حزب توده* ایران به پیگرد ، بازداشت ، شکنجه و کشتار میهن پرستان شیلی شدیداً اعتراض می کند و آزادی فوری و بدون قید و شرط همه زندانیان سیاسی و در رأس آن ها لوپیس کوروالان دبیرکل حزب کمونیست شیلی و استقرار مجدد حقوق و آزادی های دموکراتیک را در شیلی خواستار است .

قرار پانزدهمین پلنوم کمیته مرکزی حزب توده ایران درباره فعالیت و نقش زنان ایران در مبارزات ملی و دموکراتیک کشور ما

پلنوم کمیته* مرکزی به مناسبت سال ۱۹۷۵ - سال جهانی زن - از مبارزات گذشته و کنونی زنان ایران که در راه احراز برابری حقوق ، علیه سلطه امپریالیسم ، تأمین آزادی و استقلال کشور و کمک به حفظ صلح جهانی نقش ارزنده ای ایفا نموده اند ، تجلیل می کند و به ویژه از مبارزات زنان و دختران عضو حزب توده* ایران که پیوسته در پیشاپیش جنبش زنان ایران قرار داشته اند و کوشش های فداکارانه ای در پیشرفت کار حزب به عمل آورده و می آورند صمیمانه قدر دانی می نماید .
پلنوم کمیته* مرکزی حزب توده* ایران توجه هیئت اجراییه آینده را به این امر مهم که رفقای زن به ویژه در دوران دشوار کنونی می توانند در پیشبرد مبارزات مردم ایران نقش موثری ایفا نموده ، خدمات بسیار ارزشمندی انجام دهند ، جلب می کند و به این هیئت ماموریت می دهد که برای جلب هر چه بیشتر زنان به مبارزات اجتماعی و سیاسی و فعالیت حزبی از هیچ کوششی فروگذار نکند .
پلنوم به هیئت اجراییه توصیه می کند که به مناسبت سال جهانی زن ، رفقای

زن را که در جریان فعالیت حزب نقش و سوابق موثری داشته‌اند به‌ویژه آن‌هایی را که هم‌اکنون در شرایط سخت در ایران مبارزه می‌کنند به‌نحو شایسته‌ای مورد تشویق قرار دهد.

پلنوم از هیئت اجرائیه آینده خواستار است برای محو نابرابری‌ها و دفاع از حقوق سیاسی، اقتصادی و اجتماعی زنان ایران به‌ویژه زنان زحمتکش کشور ما مبارزه خود را تشدید کند و برای تامین شرکت هرچه وسیع‌تر زنان در فعالیت‌های مربوط به سال جهانی زن اقدامات لازم را به‌عمل آورد.